

der tages mest Hensyn til Udbredelsen. Det maa være dette Hensyn, som Ministeren maa tage, forudsat at vedkommende Avis ikke indeholder statsfarlige Tendenser, og det er jo da muligt, at flere af de nuværende Stiftstidender ville beholde Retten, forsaavidt de have en større Udbredelse; men have de det ikke, ser jeg ikke, hvorfor vi skulle blive ved at privilegere dem. Jeg samstemmer meget med den Tanke, at vi kunne faae en Befjendtgjorelsestidende for hele Landet, og jeg ser ikke, hvorfor vi ikke strax skulde betrede den Vej. Det forekom mig, som om det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) sagde, at han nok ønskede at gaa den Vej, men ikke just strax; jeg kan imidlertid ikke indse, hvad der skulde være i veien for strax at betrede den. Forøvrigt slutter jeg mig meget til det ærede Medlem for Sorø (Alberti), idet jeg mener, at det maa være i Selbstyrelsestankens Interesse, at Kommunaltaadene komme til at raade for, i hvilke Aviser der overhovedet skal befjendtgjores. Det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgfreds (Dauber) nævnte ogsaa Byraadene og Sogneraadene, men, saavidt jeg veed, have disse Raadighed over at lade befjendtgjøre, i hvilke Blade de ville, saaledes at Spørgsmaalet egentlig kun bliver om, hvorvidt Amtsraadene skulle bestemme, hvor Retsbetjentene og Amtmændene skulle befjendtgjøre. Jeg betragter den foreliggende Sag for at være af stor Betydning, og jeg er de ærede Forslagsstillere taknemmelig, fordi de ere fremkomne med den.

Justitsministeren: Dit Lovforslaget i det Hele taget, saaledes som det foreligger her, forudsætter jeg, at min høitærede Kollega Indenrigsministeren vil udtale sig. Det nu til Forhandling foreliggende Forslag er jo affattet saaledes, at det i Formen nærmest vedkommer Indenrigsministeren, skjøndt Sagen i sine Konsekvenser haade vedkommer Finantsministeren og Justitsministeren. Men der er et Punkt, som er fremdraget saa stærkt fra flere Sider, at jeg tror, det er rigtigt, da det særlig vedkommer mig, at sige et Par Ord derimod, førend min Kollega tager Ordet.

Det er med Hensyn til Brugten af Ministeraltidenden. — Om Brug af Lovtidenden kan der jo her aabenbart aldeles ikke være Tale; men ogsaa hvad Ministeraltidenden angaar, maa jeg bede det ærede Thing være overbevist om, saaledes som det allerede er paapeget, at det vil vise sig unaturligt og uhensigtsmæssigt at bringe den i Forbindelse med de Befjendtgjorelser, hvorom her er Tale (Berg: Derom kan der være forskellige Meninger!). Det ærede Medlem siger, der kan være forskellige Meninger; jeg gjør i dette Dieblit heller ikke Fordring paa at udtale andre end mine egne Meninger. Det maa imidlertid være mig tilladt alt her ved Sagens 1ste Behandling at udtale ganske bestemt den Anskuelse, forsaavidt der virkelig skulde blive Tale om, hvad jeg for min Del ikke tror vilde være hensigtsmæssigt, at gjøre det til en Regerings Sag, at udgive disse Befjendtgjorelser, at det da maatte være en Forretning for sig. Jeg vil meget bede om, at det maatte være en Forretning for sig selv, som ikke kommer i nogen som helst Forbindelse med Ministeraltidenden. Jeg tror, at det med fuld Føie er fremhævet, at de to Tidender have et saa væsentligt forskjelligt Formaal, et saa væsentligt forskjelligt Publikum, at man ved nærmere Overveelse vistnok vil finde, at man ganske vilde modvirke sin Hensigt ved at slaa disse to Ting sammen. Da Sagen i sin Almindelighed foreligger saaledes, at det er naturligt, at Indenrigsministeren taler derom, skal jeg som sagt ikke gaa ind paa den i dens Helhed; men dette ene Punkt ønskede jeg at fremhæve, at jeg tror, at de ærede Medlemmer ved at overveie Sagen nærmere ville se, at selv om de kom til det Resultat at beslutte, at samtlige disse Befjendtgjorelser skulde staa i en af Regeringen ledet Tidende, er det Noget, der er saa forskjelligt fra Ministeraltidendens Formaal, at man vilde fordærve begge, naar man slog dem sammen. Det er klart, at de Genstaber, som naturligen maa fordres af Udgiveren af Ministeraltidenden, ere i det Væsentlige saa grundforskjellige fra dem, som maa fordres af den, der skulde paase det nøiagtige Aftryk af disse Annoncer, — Begge skulle naturligvis være sluttige, nøiagtige og ordentlige, men lov-